

UJ K Ö R

ORSZÁGOS PINCZÉRLAP

Megjelen minden hó 1-én, 10-én, 20-án.

Előfizetési ára:

Egész évre . . . . . 12 korona (6 ft)
Fél évre . . . . . 6 korona (3 ft)
Negyed évre . . . . . 3 korona (1.50 kr)

Szerkesztő és lapfőigazgató:

FLÓR GYŐZŐ.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szeged, Polgár-utca 17. szám.

Hirdetések felvétele ugyanott.

Kéziratok nem adnak vissza.

Világosság.)

Többször hangoztattuk már azt, hogy nem kevesen vannak azok, kik minket meg nem érte magyarázzák félre eszménket s mintegy nem helyes fogalomból kiindulról mondanak róla bírálatot. Pedig, ha valaki kissé több figyelmet gyakorolva kíséri végig az „Ujkor” első számában leírt tervrajzunk (program) s a többi számainkban erre vonatkozó cikkeinket, világosan meggyőződhetik (kis teorice véve) arról, hogy az eszmekörben, — a melyből mi kiindultunk s a melyben azok forognak, — semmi helytelen nem találtatik. Természetesen, hogy akkor a tapasztalatot sem szabad mellőzni: már teszem föl azon tapasztalatot, a mely előttünk teljes világításba helyezi a pinczérség jelenlegi sorsát és ennek körülményesen vett állapotait. Csakis, ki ezen körülményekben gyakorolt és azokat teljességében ismeri, tűzhet ki olyan „Ujkor”-féle célokat s viszont ezen célokról csakis egy olyan mondhat alapos és helyes bírálatot.

De hagyva most minden más successív dolgokat, rátérek egyenes tárgyamra, a melyet is jelen számunkban hozott „Egyesüljünk” s az általunk mindig nagyra becsült szakfőnk, Nérey Dezső ur (ki most még „Ujkor”-unkról nem nem éppen a leghelyes véleményit táplálja), cikkéből merítem. Ezen cikkben ugyanis fel van hozva, hogy az „Ujkor” mért nem inkább a napirenden levő „Országos nyugdíj-intézet”-hez szól és mért nem annak mielőbbi megvalósításáért küzd? És továbbá megvan még említve, hogy az önképző-körökre szükség nincs s hogy az elhelyező intézmény már terbe van véve (persze fizetési kötelezettséggel). No és még a betegségyőről valami, az önszegélyről semmi, de a szabadságról már kissé több a szó. Ezen első helyen említettet hagyva legvégre, kezdem az „Országos nyugdíj-intézmény.”

Krisztus urunk szavaival élve: bizon, bizon mondom, hogy a sok elhibázott dolog között a mi már eddig megtörtént s a mi még ezután megtörténni fog, a legelhízottabb volt az „Országos nyugdíjintézmény” dolga. De ne hogy tán ezen szavaim félreértessenek, nem az intézmény lényegét, a nyugdíjajuttatást hibáztatom én, hanem azokat az alapulaton sok fáradságos munkásságokat, melyekkel azt létrehozni célozzák és törek-szenek. Ez utóbbi tekintetben ugyan ösztönt megvallowa, mi sem hiányzik (?) . . . Az ügy iránti őszinte buzgalom, a szorgos tevékenység, az áldozatkészségek mind megvannak, de nincs meg egy, a főkélléke mindennek, az alaposság. Igen, ez hiányzik, ez pedig nemcsak a kivített könnyiténé, hanem az intézmény to-

vábbi fennállhatásának is biztosítékot nyújtana. De mintha csak éppen erre készítette volna a költőkirály, nagy Petőfink ezen szavait:

Ki képzél olyan templom építőt,
Ki a tornyot eszmálja meg előbb?
Es azt a levegőbe tojja, hogy
Ott fenn maradjon, míg majd valahogy
Alája rakja szepen a falat,
S legeslegvégül jönne az alap . . .

Nagyon rosszul informálják tehát mindazok magukat, kik azt vélik, hogy az „Ujkor” az „Országos nyugdíj-intézmény”-nyel mit sem törődik. Az „Ujkor” igenis, hogy törődik és pedig nem kisszerű dolgot követ el annak érdekében akkor, midőn az „Országos Pinczér-Egyesület” eszméjét fölvetve tüzte ki célul annak megvalósítását. Azt az alapanyagot tehát, melyet most még az „Országos nyugdíj-intézmény” nélkülöz (és kénytelen, hogy nélkülözzen), majd csak a megalakulandó „Orsz. Pinczér-Egyesület” fogja szolgáltatni, a melynek megvalósításáért az „Ujkor” sikra szállott és a melynek cselekedése már csak hónapok, legfeljebb egy esztendő kérdése. . . .

Csak gondoljuk meg jól, hogy mit és mint teszünk és vessük fel aztán ezen kérdést, hogy:

„Mi hat tulajdonképen az a „Nyugdíj-egyesület?”

A felelet erre csak az lehet.

A „Nyugdíj-egyesület” egy oly intézmény, a mely tagjainak aggodorában és munka nem képességek rendszeres és gondatlan életet biztosít. Ki van akkor zárva minden oly eshetőség, a mely a tisztességes megélhetésben gátolva, koldulni vagy ehhez hasonló módra kényszerítene a tagot.

Tehát akkor ez egy áldásos intézmény! . . . Az ám, csak hogy ez még nem elég az fűdösségre. Nem elég, mert:

Hogy ezen áldásos intézménynek fennállása mindenfeleképen biztosítva legyen, oda kell törekedni, hogy ne csak az alapítóké fektettessen be, hanem hogy a tagok rendes létszáma is meglegyen, a kiknek is tagsági díj hozzájárulását lehetővé tegyek az ezen áldásos intézet működéséért és virágzásáért.

Csak hogy még ez sem elég. Nem elég, mert:

Egy oly nagyfontosságú intézmény, mely a magyar társadalom számban oly két hatalmas osztályának, mint a szőlőművelés, vendéglős, kávéos, korszerűsösk és a pinczérség érdekében van létesítési tervreztve véve, — kivitelénél nemcsak azt a célpontot kell tekintetbe venni, hogy az létre hozassék, hanem hogy azon intézménynek a fent nevezett szakmákból, tagjai — és mind tagjai legyenek.

*) Válasz az „Egyesüljünk” Nérey Dezső ur cikkére.

Ezen formálisból valamit még tényleg a munkaadóknál lehetne elengedni (vannak ott ugyanis többrendbeli okok előbbi illetőleg), de semmi esetre sem a pinczérsegnél.

A munkaadók (főnökök) egy nagyobb része ugyanis nyugodt bizalommal támaszkodnak jövedelmükre és jövőjüket biztosítva látják, míg ellenben a pinczérseggel legfőbbjének — ma itt, holnap ott, — még a napi kenyérük is bizonytalan. Akad ugyan közöttük egy-kettő, kik a véletlen közbejárásán folytán egy kis szerencséhez jutnak s lesz belőlük szállodás vagy kávé; de a többi csak marad és még az öreg kort is, mint pinczér érik el. A pinczérseget tehát kihagyni semmi szín alatt sem lehet.

Terjedjen ki annak a nagy fúnak az árnyéka mindenre, a ki csak pinczér.

Egyik, mint másik; nekünk az, kinek jobb a helyzete s módja — tekinthessen nyugodtan végig jövőjén, az öregség felé, hanem a magyarországi pinczérkarnak élvezze minden egyese ezen létnyugalmat.

„Természetesen, hiszen mi is csak ezt akarjuk!”
Ezt akarják ám, csak hogy nem jól akarják t. nyugdíjat alkotó uraim!

Őnök csak hirdetik azon intézménynek üdvös és hasznos voltát, a szent humanizmus a mindenkinek saját érdekét felhozva, szótlanok fel minden szakkélt a ny. i. lépésre. A jó akarat s szándék tehát nem hiányzik, de hiányzik mindezeknek a mindensége, az alapja, a mód, a mellyel lehetővé tennék a fogantatást, azaz, hogy a felszólításnak mindenki eleget teheszen. Igen, eszmét, melyben az ut- és mód ki van jelölve — kellett volna nyújtani a pinczérseggel és teremteni szá-

mlukra egy oly létvilágot, a melyben élve, azok meg tudnák érteni ezen fentiek jelentőségét.

„Hát'szen más egyebet mi sem akarunk.”
Tudom, hogy ezt mondják erre, csak hogy ez még vigasznak is csekély. A mondások helyett tenni és cselekedni kell. „Sz utóvégre is, ez semmibe sem kerül!” Csak jóakarát és szónyilvántásba!

Meg kell tehát előbb szüntetni a pinczérseggel mostani nyomorult helyzetét és őket egybe olvasztani. Ez utóbbi által mindent elérünk. Elértük azt, hogy a pinczérseggel meg fogja önmagát, mint társait ismerni; megismerkednek a saját lethaifaikkal és mindazon nemesebb célokat (önképzőkör, önművelődés) létesítendő intézményekkel, melyek rajtuk egykor segíteni hivatva lesznek. Majd ekkor, ha nem is igen szorgosítjuk őket a „humanus” gyakorlására, önmaguktól fogják ezt megérteni és iratkozni majd be a „Nyugdíj-intézetbe.”

Ezért kell tehát meggondolnunk, hogy mit és mint teszünk. Célokak kitűzni s azokra, elérésére törekedni, körültekintés nélkül „lehetetlenség.”

Az „Ujkor” nem így járt el.

Az „Ujkor”, midőn az „Országos Pinczér-Egyesület” eszméjét nyilvánosságra hozta és ismertetette a megvalósítandó célokat, tudta, hogy mit és mint cselekszik. De tudta még azt is, hogy annak a nyugdíj-intézménynek (ha nem is hangoztatja nyíltan a buzdító, különben frázisokat) malmára ő sokkal több vizet fog hajtani 3-4 hó alatt, mint hajtották a hosszú évek során át „nyugdíjat” hangoztatók és ezeknek orgánumjai. Hogy pedig ezen szavaikkal mennyi az igazsága, ennek megítélését bízom a böles elméleti fogalmakra.

AZ „UJKOR” TARCZAJA.

A húsvét utáni örömeiből.

I.

Kereszt anyám — kis koromban,
Hogya jött a húsvét reggel,
Piros tojást és kalácsot
Küldött mindig egy kezlővel.

Hej de most már hogy nagy vagyok,
Rám se gondol kereszt anyám,
„Gondoljon más” ezt véli ő —
Mily különös — az én, az én...

II.

Megbeszélte, meg ám, ha tudtam volna,
Dejst: hogy így lesz, már előre gondoltam.
Hűhá no, az ember eszen, lelhen
Csak keresztal tud járheszni egy lány.

Húzóltam félre, ah — de már késő volt,
Előttem állott a kezes losóval,
Igen...? s e szóra már meg is tudtam,
Hogy a mi sejtés volt, megförtent való.

Bofoz.

Az új áramlat ellen.

Azt hiszem, hogy a budapesti trüfoleum reaktiójellig „semlegessége” csupán átfutó esőfelhőként nehezedett vala az Országos pinczér-egylet eszméjének barometerejére s jött egy nagy nyugodt szél s magával vitte vissza Kelet-Azsiába, származásának helyére, hogy

ott hullassa le jótékony vízesőppjeit, nálunk ilyen eső amugy is elegendő lévén!

A mit emberek meg nem értenek: az előtűk veszedelmesnek tetszik, még ha olyan szelid és csupa jószágú van is összelkötva. Hiszen örök világáttani igazság az, hogy az emberek nem látnak és ennek természetesen lélektani tüneténye az emberek modern társadalmi életében, hogy mit sem látnak abból, ami származásuk természetével össze nem fér. Valóságos istennek kell lennie a nagy elmének, hogy valamit képes legyen javukra megalkotni, hogy valami jót, üdvöst, emberit életükbe úgy szöve becsempészhesen.

Egyébiránt ismeretes már a vegyi folyamatok tünetényeiből, valamint a dynamo-phizikai jelenségekéből, is, hogy a természetben minden aktív reakciót szül; nem természetes-e tehát, hogy a mi akciónk is visszahatással találkozzon?

En a magam részéről e felett legkevésbé sem csodálkozom.

Az oly természetű reakciókat, amelyeket a budapestiek gyakoroltak az O. p. e. eszméjére, illetve programjára, legkönnyebben ignorálással, észre nem vevéssel lehet paralizálni. Azt pedig megtettük már azzal, hogy nem sokat törődünk e szektával, hanem folytattuk megakadályozhatatlan mozgalomba teit működésünket.

Hogy végre is kezdenek észre térni és meghajolni az O. p. e. eszméjének programszerű törekvései előtt, azt éppen annak köszönhetjük, hogy nem mentünk hozzájuk levett főveggel, hajlongva kéregetni egy kis — szellemi alamizsnaért!

De mit is akartak ők tulajdonképpen? Azt akarták, hogy: 1) az O. p. e. mozgalomba vonja be az ipar főnökeit is, — 2) Genfi mintára olyképp szervez-

Valami megfoghatatlan, hogy az emberi bensőben az a bizonyos erzet, mely más ember társunk nyomora iránt egy kis ön szánalmat gerjeszt — oly rémítő nehezen és nagy soká tud meg indulni. Az »Egyesüljünk« t. Nérey ur czikkéből ugyanis olyasmint érzek ki, mintha a pinczérségnek arra az Orsz. Pincz. Egy. s a többire egy cseppet sem volna szüksége — Oh mily sajnós, hogy éppen attól kell nekünk ily vélemény nyilatkoztatás hallanunk, akiben ügyünk pártolása iránt vetettük mindig s minden bizalmunkat. De elfojtjuk magunkban a föltörő indulatot és bensőkből megbocsájítjuk a tévesseget, mert hiszen, ha annak a pinczérségnek (nem csak a fő- s vidéki városok egy-két föbb üzlet pinczéréiről van itt szó, hanem az összesről) minden bajait sebeit s azt az őket minden felől körül ölelő nyomorúságot ugy látja s ismeri mint mi magunk ismerjük és látjuk; tudom és határozott meggyőződéssem, hogy ő lenne a legelső ki ezt mondaná: »De hát tulajdonképpen t. főnök tursim miért is engedjük mi azt, hogy annak a nyomorult pinczéreknél — kik ami érdekünkben fáradsnak, futnak, éjjeleznek — keservesen megkeresett pénzét, olyanok rakják zsebre és zsarolják őket, kik minékünk se nem rokon, se nem jóbarát, de még csak nem is ismerőseink. Mert hisz utóvégre is csak mi teszünk ki azt a szegény főpinczért s a többi alkalmazzottak az ügynőök önkényes zsarolásainak, hogy hozzájuk fordulunk megrendelésünkkel. Nem-e intézhetnénk mi ezt a dolgot másként is el?

Igen azon esetben ő lenne a legelső ki ezt mondaná. És hogy ezt mondaná arról én és mindenki tisztán meg vagyunk győződve.

kedjük az O. p. e., hogy nemzetközi pinczéregyletté nőhesse ki magát.

De már egyikből sem lesz semmi! — mondott ki erre.

Mert akkor, a mikor a pinczerek szabadságot akarnak maguknak kivívni, az ipar főnökeinek az egyetben nincsen helye. Hiszen főnök és pinczér, ellentétes fogalmak; az egyik a másiknak antithésise, egy szóval ellenlábask, mint a déli és az északi sark.

Másrészt az az ugorkafára felkapaszkodás, t. i. hogy a magyarok a genfi klub mintájára nemzetközi egyesületekkel egybeolvadjanak; nem egyéb, mint nagyzási hóbot; oly ámia, melyet bizonyára ok majmolással a külföldről importáltak hazánkba, szállításán kívül hagyva a fenn forgó viszonyokat. A mi társadalmi helyzetünk specialitère, s hazánk politikai viszonyai nem engedik meg, hogy e téren a külfölddel szövetezzünk, mert igen jól tudjuk, hogy Európában is kevés állam van, a mely hivatalosan elismeri Magyarországot államnak.

Sőt nemcsak hogy nem lehetetlen a nemzetközi szövetekezés; de egyenesen veszélyes is volna nemzetiségünkre, mivel az által, hogy egyetünk utján szabad bejövételt nyitnánk az idegen invasióknak, hazánkat elarasztaná az amugy is remek névze veszélyessé vált némettség, mely Ausztria révén, — bár csak képzelni — jogot normál ahhoz, hogy Magyarországhoz is van jussa.

Nem tartom tehát az igaz és őnzetlen hazafisággal összeegyeztethetőnek hazánkra s kiválóan a magyar chauvinizmusra névze azt a törekvést, hogy hadügyi, vagy béke okokon kívül a közéletnek bármely tényezője a külföld bármely államának hasonló tényezőjével bármily más okból nemzetközi szövetekezés által magát összekapcsolja; tekintvén a magyarság iránt észlelt faji gyűlölet engedményeitől.

De, ki már a szakügyterén az igaz humanitástól indítva a közzök érdekében annyi sokat fáradozott és fáradozik, mint szakfőnök e nagy kiválósága t. Nérey Dezső ur — az nem fogja csak annyiban és meg ismeretlenül hagyni a pinczérség bajos ügyeit s dolgait.

Ki, jelenleg mint az o. Ny. E. s pesti fenntartó bizottságnak elnöke, már az intézet körül annyit es oly sokat fáradozott s bugollikodott; az egy ily czéljában távós és nemes eszmét — mint az Országos Pinczér Egyesület eszméje s amelynek majd megvalósulása nem csak a pinczérség összes bajait szünteti meg, hanem az országos nyugdíjintézményeit is alap kívül fog szolgálni — nem hagyhat figyelmen kívül és nem ítélt el.

Amint pedig ezen feltevésben a legteljesebb meggyőződés vezérrel, ugy azt is tudom, hogy akkor majd meg fogja érteni t. Nérey ur, hogy mi az a pinczér szabadság . . . ?

Flór Győző.

„Egyesüljünk!”

Az »Ujkor« beköszöntőjében általános programmként kifejti, hogy czélja megteremteni a magyarországi pinczerek szabadságát, s egyszersmint kiterjeszteni az összes pinczér érdekekre. Az »Egyesüljünk« című czikkében pedig egy országos pinczér-egyesületet tervez, melynek czéljai volna: az ingyen elhelyezés, az önszegélyezés, a betegsegélyezés és önképző-körök alakítása.

Hát bizony mindez szép dolog, de hogy miért beszél az Ujkor a pinczerek szabadságának megteremtéséről, azt igazán nem értem. Tudommal senki sem

Ugyamizert erősen ellene vagyok a budapestiek által a mozgalomba beekelt új iránynak, s nem fogjuk megengedni, hogy ez, még csak a legelsőnyabban termő talajra is találjon. Mert már e nélkül is annyira el van árasztva idegen elemekkel, főként pedig németekkel az ország, hogy valóban felni lehet attól, hogy a magyarságot egészen elnyeli. Különösen a német faj erőszakoskodása s Bécsen át irányított germanizálása valóban olyan fenyegető, horribilis veszedelem, melyet minden áron el kell hárítanunk magunkról.

Tudok esetet pl. arra, hogy a német germanizáló szemtelenségein kívül még kenyéririgy is. Tanuja voltam Londonban annak, hogy egy német származású egyén inkább kész volt ingyen dolgozni, csak hogy konkurensét, egy más nemzetiségű egyént kiszorítson üzletből, ugyanazon kenyérpályáról.

Aztán mit is akarunk még azok a pestiek a nemzetközi szövetekezéssel? Tan csak nem azt, hogy idegenek még itthon is elvegyék tőlük kenyérüket. Mert tapasztalati tény, hogy a magyar a konkurencziában még eddig mindig gyengébbnek bizonyult, egy nemely nemzet ügyes, munkabiróbb, cselmesebb fiával szemben. Örüljön a maroknyi magyar, hogy itthon maradhat és itthon megdél s ne kívánozzon a külföldre s ne nyisson ajtot egyuntal saját lakásán, hogy besétáljon kényelmesen a . . . t német, elfoglalva a házat, őt magát pedig kidobja onnét.

No, no! budapesti fő- és székvárosi, tehát »magyarsági« pinczerek; legyen aztán megbánjátok esztelen cselekedeteiket!

Nagyon remélem azonban, hogy az a budapesti törekvés meg fog hiúsulni s az a privat irány, még melótvalamelyes szilárd talajra találhatna, eltűnik, mint kísértő phantom a föld felszínéről s nem fog többé előbujni a gnom, hogy megijeszze a dada által kéznél vezetett gyermekeket.

Dreiszer Miklós.

tartja a pinczéreket rabszolgának, kiket fel kellene szabadítani, sőt ellenkezőleg, mint már több ízben magam is meggyőződtem róla, úgy itt a fővárosban, mint a vidéken is a pinczerek és a főnökök között tökéletesen ki van fejlődve a kölcsönös bizalom és tisztélet, már pedig a hol ez a két tényező feltalálható, ott felesleges a szabadság megteremtését emlegetni, mivel ott már meg van a szabadság, s ennek enlgetése helyett bizony-bizony jobb lenne néhány szót a napirendben levő nyugdíj-egyesület megalakulásáról szólni, mely míg egyrészt az egész pinczér-kar érdekeit feljeli, másrészt oly előre haladott stádiumban van, hogy f. év május 11. és 12-én Debreczenben már alakuló közgyűlését fogja megtartani s azután működését ugyanezen év július 1-én megkezdi.

De nagyon csodálatos ezen fontos ügynek az elhallgatása már csak azért is, mert az országos pinczér-nyugdíj-egyesület épen Szegeden tartotta második congressusát s nagyon meglepő, hogy ennek daczára a szegedi érdekeltek körökben senki sem találkozott, aki az »Ujkor« tisztelet szerkesztőjét figyelmeztette volna, hogy vegye fel programjába ezen nagy horderejű intézményünk támogatását is, mely első sorban van hivatva pinczereinknek azon korban, midőn testi erejükből kifogyva már napi kenyerüket megkeresni nem tudják, biztos megelhetési módot nyújtani.

Nagyon igaz a példa szó: „A ki sokat markol, keveset fog“, üdvös tanulságot meríthetünk ebből mi is, hogy ne kezdjünk egyszerre több oly dologba, mely közül egynék létesítése érdekében is közös erőmegtésztésre van szükség. Erjük be egyelőre az országos nyugdíj-egyesület megalakulásával és ha ez már megkezdette működését, akkor is lesz idő a még szükségesnek mutatkozó intézményeket létesíteni. Addig is azonban az »Ujkor« programja hivének megnyugtatóra mondhatom, hogy az elhelyezési intézmény megvalósítása már tervbe van véve, nem is fog elmaradni, a betegsegélyezést ugyanis a kerületi betegsegélyező-pénztárak vannak hivatva gyakorolni, tehát e téren nincs szükség egy újabb intézményre, az önképző-köröknek a létesítése pedig nem oly fontos, mint a nyugdíj, e téren majd a szakiskolák, melyből már az első Budapesten fel van állítva, fogják a képeztést és a kiképzést teljesíteni, de a jelen körülmények között első kötelességünk legyen az országos nyugdíj-egyesületet megalakítani, mely hivatva is lesz összekötő kapocsként szolgálni a főnökök és segítők között, úgy mint a fővárosi és vidéki szaktársak között.

Kitűzött célunkat azonban csak egyesült erővel érhetjük el, csak váltvalet működésünknek lehet meg a kívánt eredménye, s midőn cikkemnek feliratával arra kérem a szaktársakat, hogy célunk megvalósítása érdekében mindnyájan „Egyesüljünk!“ azon óhajomnak adok kifejezést, hogy május 11-én minél számosabban találkozzunk Debreczenben! *Nérey Dező.*

MOZGALMAK.

Pécs.

Hallottuk az »Ujkor« »Ebredjünk« s a szegediek felhívását; fellelkészültünk Győrnek gyors példáján. Lélekhez szólo és sötétséget osztalo szavain; láttuk Esztergom, Eperjes, Szombathely, Trencsén s többi városaink ügybuzgó és tettkészegben kimagasló alakjait, kik vilagos gondolkodásuknál fogva megértven a »korszak«, cselekedtek és cselekedetre szólítottak többi karsztaikat. A ők tehát elfogadva, a nemes felkarolva az üdvösért az önzetlen lelkek felbuzdultan tesznek fára-

datlan és óhajtták mielőbb megvalósulását annak a célnak, a melyből a küzdők felé élet, megalégedés és szeretet sugároz.

»Országos Pinczér-Egyesület.«

Szeretet, üdv, égi jelszó! És midőn az »Ujkor« az »Országos Pinczér-Egyesület«-nek ezen jelszavait hangoztatja, e hangoztatására a szeretet leíróján

Pécs

a magasba hág és lehozza onnan a csillagot! . . . A csillagot, a mely előbb még a régiók legmagasabból vetette ránk biztató fényét s mely már itt köztünk van tündöklő és ragyogó világosságában. A szerte áradó s rezgő fényugáraknak nem hallatszanak ugyan hangjai, de azoknak némaságából is mintegy kiérthetőek ezen szavak:

Minden teljesül! . . .

A pécsi mozgalmi bizottság s egyszersmint asztaltársaság megalakulásáról szóló örvendetes hirt tudósítónk a következőképp közli:

Pécs. Dicséret és elismerés az összes pécsi pinczérsegnek azon lelkes magaviseletéért és mozgalmaért, melyet körükben az »O. P. E.« létesítéséért kifejtettek.

F. hó 13-án tartott alakuló értekezleten a karszaksak zöme jelent meg és Sipooss Jenő előadása után, melyben az »O. P. E.« tett, annak céljait, a tagok kötelezettségeit, az utat, a melyen az »O. P. E.« létesíthető, megismertette, azt a jelenvoltak miudégnyike helylésszel és lelkesüléssel fogadta s az »O. P. E.« taggyűjtő ivet aláírva azonnal, a mozgalmi bizottság egyszersmint asztaltársaság a következő választmányi tagokat választotta meg:

Sillay József, diszelnök. Dollinger András, elnök. Bedő Ferencz és Ménéch Dezős, alelnökök. Kulín Henrik, pénztárnok. Stíaszny Károly, titkár. Rougemont Béla, m. titkár. Wirth Henrik, Kümmelberg Mihály és Schwartz Peter elnökök. Bóda Géza, m. b. intéző.

A m. bizottság vezetéséhez beosztott tagok: Horváth Mihály, Egyed Ernő, Zwetkó Lajos, Németh Sándor, Simon István, Benkő István, Friedmann Antal, Lukács Sándor, Weber Mátyás, Samsón István, Kobald János, Podlaseck Sándor, Obernik Károly, Köller Jenő.

Az O. P. E. rendes tagjai: Hunyady Lajos, Schwartz Zsigmond, Friedmann Marci, Vida József, Erdősy Kálmán, Papp Döme, Wache Nándor, Pinter János, Csupor Sándor, Molnár István, Nagy Gyula Ruff Frigyes, Hegyesi Lajos, Deutsch Károly, Oxenhofer Károly, Leyrer József, Hoff J. Antal, Guttman Károly, Czirstein Gyula, Kerestényi Ferencz, Lebhaft István, Rougemont Tivadar, Pusztáki János.

A pécsi m. bizottság 1-ső ülését f. hó 15-én tartotta meg, a melyen az alakuló ülés jegyzőkönyve hitelesítetvén, a pécsi pinczér-asztaltársaság megalakult.

Sipooss Jenő által írt és a m. bizotts. elé terjesztett »felhívás m. orsz. pinczéréihez« a gyűlés elfogadta és 3000 példányban az országban szétküldeni elrendelte, a költségek ezen rőpirat kibocsájtására gyűjtés utján eszközöltetnek és a hiányzó összeget, melyet a gyűjtés beszédni nem bír, a pécsi pinczér-egylet pénztára pótolja.

Egyed Ernő ur indíványára általános helylésszel lett elfogadva, hogy Dr. Solty Ödön O. P. Ny. jogtanácsos ur levelére, melyet Dollinger András O. P. E. m. b. elnök urhoz intézett az O. P. E. és az O. P. Ny. intézmény felől jegyzőkönyvileg válaszoltassék.

A jegyzőkönyvbe felvett válasz a következő:

Dr. Solty Ödön jogtanácsos ur becses levelét tisztelettel figyelembe vettük és köszönetet nyilvánítunk a pinczéri és üzlettulajdonosi érdekek jó tanácsáért.

De minekután meggyőződésünk az O. P. E. m. bizottságának létesítése felől a mi általunk kibocsájtott »felhívással« azonos elvekhez van köve, a m. bizottság ez uton való működését becses figyelembe vétele után, remélve, hogy ott nézetnyilvánításra fogja illetni.

A mozgalmi bizottság egyszersmind asztaltársaság mindezek elintézése s még egyéb próbált ügyek letárgyalása után — a legközelebbi összejövetelt pentekre ki tűzve — a leglekisebb hangulatban oszlott szét.

Üdvözet.

A legmélyebből áradó őszinte üdvözlésünk — a kik alárendeltjeik nehéz sorsát ismerve s azon szívvel könnyitni szándékoznak, — a pécsi t. szakfő urak, mint az országos Pinczér-Egyesület létesítése érdekében megalakult mozgalmi bizottság minden egyes tagjának!

Siposs Jenő urnak a »Felhívás Magyarország pinczéreihez« írójának pedig, ki a mozgalmi bizottság létrehozása körül önzetlen buzgalommal annyit fáradozott, még külön is igazi hálás elismerésünket nyilvánítjuk

mindnyájunk nevében

Ujkor.

Mozgalmi bizottság Trencsénben.

Dávid Sándor urtól, a felsővidéki ügybuzgó opostunktól, a következő örvendetes sorokat vtük:

Kévs magyar kartárs van városunkban, de a kik itt vagyunk magyarok, mind őszinte és igaz hívei az ügynek. Husvét másnapján volt alakuló értekezletünk, a melyre kartársaimat magam személyesen hívtam meg. Az értekezleten — miután átalakultunk mozgalmi bizottság egyszersmint asztaltársaságá — elhatároztuk magunk közt, hogy ez eszme minél kiterjedtebb ügyünk pártolható legyen, levél által felkeresni a környékben, mint minden ismerős kartársainkat és azokkal az ügyet megismertetve, annak támogatására hívni fel a figyelmeiket. Továbbá még az A. T. s mozg. bizottság, hogy továbbra is fennállhasson a szent céloktól szolgálatára (miután én 1-én távozom innen), felkértük Krausz Ferenc t. kartársunkat, hogy a m. bizottság élére állva, folytassa tovább a megkezdett küzdelmet és erre vonatkozó a tudósításokat feljebb be az »Ujkor«-nak. A jelen volt tagok: En, Langfelder Henrik, Krausz Ferenc, Krajesovits Frigyes, Kathusky András és Varró Kalmán urak.

Miután tehát iteni missziómat némileg végeztem, bár sajnálattal, de mégis örömmel s azon jó remény-nél megyek 1-én Trencsén-Telepre, hogy az ottani számos kartársakkal ügyünket megismertetve, nyerhessem meg őket az »O. P. Egyesülete«-nek.

Trencsén, 1898. ápril 14-én.

Dávid Sándor,
főpinczér.

Komáromból a következő sorokat vtük:

T. Szerkesztő ur!

Nagy örömmel értesíthetem, hogy ügyünknek sikerült az összes kartársakat megnyerni. Az alakuló értekezletünk f. hó 18-án hétfőn lesz, mikor is az ügyet alaposan megbeszélve, alakulunk át mozgalmi bizottság, egyszersmint Asztaltársaságá. Kilátásunk az eredményre nézve kedvezők. T. főnökünk nagy részének már b. jégertük bírjuk, hogy ügyünket pártolós s mozgalmunkban bennünk támogatni fognak és közülük már hárman fel is szólítottak bennünk, hogy Asztaltársaságunknak tagjai lesznek. Ezen kívül még t. Molnár Zsigmond Sport-kávéház és Jaklini Vilmos Velence-kávéház tulajdonos urak (tisztelő nélkül) mindent elkövetnek, hogy kartársainkat az Országos Pinczér-Egyesület ügyéért érdek-

lőjenek. Vagyunk tehát vagy 40-en mi komáromi szaktársak, kik óhajva s alig várjuk, hogy szent ügyünk s az Orsz. P.-Egyesület melőljebb létesüljön. A magyarok Istene segítsen bennünk céljaink kivételében.

Komárom, április 13-án.

Wolf Keresztély,
főpinczér.

Pápa. Czidlik József, Schlesinger Ignáz és Kisfaludy Mihály főpinczér urak állnak az ügy élén és szervezik a mozgalmi bizottságot. A kedvező hírről már legközelebb értesítve leszünk.

Ungvár, S.-A.-Ujhely, K.-Czell, Sopron, Zala-Egerszeg, Tata, Kassa stb. városokból az örvendetes hírek pár nap alatt előtűnik bizottságot. Alkotnak, mozognak és Társaságoznak mindenfelé...

Kik azok az igen kicsiny lelkek, kik még mindig kétkednek vagy kétkedni mernek a nagy és szent célok megvalósításában?...

Az »Ujkor« t. olvasóinak.

Egy valóban napirendre való kérdését látom a pinczérségnek az »Ujkor« című lapban megpendítve. Elsősorban is egy »Országos Pinczér-Egyesület«. Az már csak magában véve is mily szép fogalom, és amint annak működése szervezve lesz, az reánk nézve nemcsak fogalom, hanem egy életre hivatott tényező lesz nekünk, amelyben mi felüljük otthonunkat, betegségeink esetén ápolatásunkat és szorultságunkban segítségünket és ami fő »díjtalan helyközvetítés«. No már ezen eszmét én is pártolom 1 ftt havi tagsági díj fejében. Én tudom megérteni csak, aki 17 év óta főpinczér vagyok, hogy mily óriási költség lesz 1 ftt havi tagsági díj, és mindezen szükséges dolgokban részesülhetek, én aki a 17 év leforgása alatt körülbelül már hat vagy hét ezer forintot fiztettem az ügynököknek az elhelyezési díjjak fejében. Nagyon élénk emlékezetemben van még, hogy most csak egy év alatt is ezer forintot adtam 3 állás közvetítéséért az ügynököknek és pedig közte olyanokért adtam 50 és 100 forintot, melyek nem értek egy fuhatkát sem. Óda is veszett az egész ezer forint. És mi pinczerek túljár az ügynökök helyközvetítési rendszertelenségét magunkon? — Nem értem, hogy mily okon van joguk bennünket zsarolhatni. Igaz, hogyha én nem akarom a helyközvetítésért mint főpinczér a busás díjjat megfizetni, akad más, aki megadja; de mi mindnyájan szenvedünk és pedig nagyon is érzékeny megkötöttséget általa. Ezen nem a mai korszakba való elhelyezési rendszeren, illetőleg rendszertelen elhelyeztetésünknél valóban itt az idő, hogy változtatnunk kell és én ezen (eljuttat) kérdést, az »Országos Pinczér-Egyesület« díjtalan elhelyezési módszerrel megoldottnak látom, miért is részemről üdvözlöm azon igen tisztelt kartársainkat, kik az »Országos Pinczér-Egyesület« létesítésén fáradoznak és kívánom, hogy azt minél előbb megvalósíthassák. Én ami csekély erőm és tehetségemtől telhet, annak érdekében mindent elfogok követni és ezen mindnyájunkra nézve üdvös eszme terjesztését, az »Ujkor« amelynek révén szeretem tudomást, hogy mi akar történni érdeklünkben, hogy annak továbbra is terjesztője lehessen illetőleg fennállhasson, bátorodok egyuttal 2¹/₂ évi és 3¹/₂ évi előfizetési díjjal beklüdeni és felkérem a tek. szerkesztő urat, hogy üdvözlömet az igen tisztelt mozgalmi bizottságunk átadni sziveskedjen. Maradtam az igen tisztelt szerkesztő urnak kiváló tiszteletem nyilvánítása mellett híve

egy főpinczér.
D. M. . . n.

U. i. Kérek czímre egy »Szegedi pinczér-asztaltársaság« rendszabályát is küldetni.

tartja a pinczérket rabszolgának, kiket fel kellene szabadítani, sőt ellenkezőleg, mint már több ízben magam is meggyőződtem róla, úgy itt a fővárosban, mint a vidéken is a pinczerek és a főnökök között tökéletesen ki van fejlődve a két fényes bizalom és tisztelt, már pedig a hol ez a kölcsönöz feltalálható, ott felesleges a szabadság megteremtését emlegetni, mivel ott már meg van a szabadság, s ennek emlegetése helyett bizony bizony jobb lenne néhány szót a napirenden levő nyugdíj-egyesület megalakulásáról szólni, mely míg egyrészt az egész pinczér-kar érdekeit felöleli, másrészt oly előre haladott stádiumban van, hogy f. év május 11. és 12-én Debreczenben már alakuló közgyűlését fogja megtartani s azután működését ugyanezen év július 1-én megkezdi.

De nagyon csodálatos ezen fontos ügynek az elhallgatása már csak azért is, mert az országos pinczér-nyugdíj-egyesület éppen Szegeden tartotta második kongresszusát s nagyon meglepő, hogy ennek daczára a szegedi érdekeltek körökben senki sem találkozott, aki az »Ujkor« tisztelt szerkesztőjét figyelmeztette volna, hogy vegye fel programjába ezen nagy horderejű intézményünk támogatását is, mely első sorban van hivatva pinczereinknek azon korban, midőn testi erejükből kifogyva már napi kenyerüket megkeresni nem tudják, biztos megélhetési módot nyújtani.

Nagyon igaz a pécsi szó: „A ki sokat markol, keveset fog”, üdvös tanulságot merithetünk ebből mi is, hogy ne kezdjünk egyszerre több oly dologba, mely közül egynék létesítése érdekében is közös erőmegtöltésre van szükség. Erjűk be egyelőre az országos nyugdíj-egyesület megalakulásával és ha ez már megkezdte működését, akkor is lesz idő a még szükségesnek mutatkozó intézményeket létesíteni. Addig is azonban az »Ujkor« programja hivatna meggyűjtatására mondhatom, hogy az elhelyezési intézmény megvalósítása már tervbe van véve, nem is fog elmaradni, a beteg-gyógyezést ugyanis a kerületi betegsegélyező-pénztárak vannak hivatva gyakorolni, tehát e téren nincs szükség egy újabb intézményre, az önképző-köröknek a létesítése pedig nem oly fontos, mint a nyugdíj-, e téren majd a szakiskolák, melyből már az első Budapesten fel van állítva, fogják a képeztést és a kiképezést teljesíteni, de a jelen körülmények között első kötelességünk legyen az országos nyugdíj-egyesületet megalakítani, mely hivatva is lesz összekötő kapcsolatot szolgálni a főnökök és segédek között, úgy mint a fővárosi és vidéki szaktársak között.

Kitűzött célunkat azonban csak egyesült erővel érhetjük el, csak välvételt működésünknél lehet meg a kívánt eredményt, s midőn ezikzemnek feliratult arra kérem a szaktársakat, hogy czélunk megvalósítása érdekében mindnyájan „Egyesüljünk!” azon óhajomnak adók kifejezést, hogy május 11-én minél számosabban találkozzunk Debreczenben! *Nérey Dezső.*

MOZGALMAK.

Pécs.

Hallottuk az »Ujkor« »Ebredjünk« s a szegediek felhívását; lelkesültünk Győrnek gyors példáját, lelekhez szóló és sütiéteget osztáló szavain: láttuk Esztergom, Eperjes, Szombathely, Trencsén s többi városaink ügybuzgó és tettkezségben kimagasló alakjait, kik világot gondolkozásuknál fogva megértvén a »korszot«, cselekedtek és cselekedetre szólították többi karsátaikat. A jó tehát elfogadva, a nemes felkarolva s az üdvösért az önzetlen lelek felbuzdultan tesznek fára-

datlan és óhajják mielőbb megvalósulását annak a czélunk, a melyből a küzdők felé élet, meglegedés és szeretet sugárol.

»Országos Pinczér-Egyesület.«

Szeretet, üdv, égi jelszó! És midőn az »Ujkor« az »Országos Pinczér-Egyesület«-nek ezen jelszavait hangoztatja, e hangoztatására a szeretet leírja

Pécs

a magasba hág és lehozza onnan a csillagot! . . . A csillagot, a mely előbb még a régiók legmagassából vette ránk biztató fényét s mely már itt köztünk van tündöklő és ragyogó világosságban. A szerte áradó s rezgő fényugárokknak nem hallatszanak ugyan hangjai, de azoknak némaságából is mintegy kiérthetők ezen szavak:

Minden teljesül! . . .

A pécsi mozgalmi bizottság s egyszersmint asztaltársaság megalakulásáról szóló örvendetes hírt tudósítók a következőképek közi:

Pécs. Dicséret és elismerés az összes pécsi pinczérésnek azon lelkes magaviseletéért és mozgalmaért, melyet körükben az »O. P. E.« létesítéseért kifejtettek.

F. hó 13-án tartott alakuló értekezleten a karsátsak zöme jelent meg és Siposs Jenő előadása után, melyben az »O. P. E.« tett, annak czéljait, a tagok kötelezettségeit, az utat, a melyen az »O. P. E.« létesíthető, megismertette, azt a jelenvoltak miudégnyike helyesséssel és lelkesüléssel fogadta s az »O. P. E.« taggyűjtő ivet aláírva azonnal, a mozgalmi bizottság egyszersmint asztaltársaság a következő választmányi tagokat választotta meg:

Sillay József, Dinszelnök. Dollinger András, elnök. Bedő Ferenc s Münch Dezső, alelnökök. Kulín Henrik, pénztárnok. Staszny Károly, titkár. Rougemont Béla, m. titkár. Wirth Henrik, Kümmelberg Mihály és Schwartz Péter ellenörök. Böda Géza, m. b. intéző.

A m. bizottság vezetésehez beosztott tagok: Horváth Mihály, Egyed Ernő, Zvetkó Lajos, Németh Sándor, Simon István, Benkő István, Friedmann Antal, Lukács Sándor, Weber Mátyas, Samsos István, Kobald János, Podlaseck Sándor. Obernik Károly, Koller Jenő.

Az O. P. E. rendes tagjai: Hunyady Lajos, Schwartz Zsigmond, Friedmann Marcz, Vida József, Erdősy Kálmán, Papp Döme, Wache Nándor, Pinter János, Csupor Sándor, Molnár István, Nagy Gyula Ruff Frigyes, Hegyesi Lajos, Deutsch Károly, Oxenhofer Károly, Leyrer József, Hoff J. Antal, Guttman Károly, Czirstein Gyula, Kerestényi Ferenc, Lebhaft István, Rougemont Tivadar, Pusztáki János.

A pécsi m. bizottság 1-56 ülését f. hó 15-én tartotta meg, a melyen az alakuló ülés jegyzőkönyve hiteltelítettvén, a pécsi pinczér-asztaltársaság megalakult.

Siposs Jenő által írt és a m. bizotts. elé terjesztett »felhívás m. ersz. pinczéréihez« a gyűlés elfogadta és 3000 példányban az országban szétküldeni elrendelte, a költ gek ezen röpirat kibocsájtására gyűjtés utján eszközöletnek és a hiányzó összeget, melyet a gyűjtés beszedni nem bír, a pécsi pinczér-egylet pénztára pótolja.

Egyed Ernő ur indítványára általános helyesséssel lett elfogadva, hogy dr. Solyi Ödön O. P. Ny. jogtanácsos ur levelére, melyet Dollinger András O. P. E. m. b. elnök urhoz intézett az O. P. E. és az O. P. Ny. intézmény felől jegyzőkönyvileg válaszoltassék.

A jegyzőkönyvbe felvett válasz a következő:

Dr. Solyi Ödön jogtanácsos ur becces levelét tisztelettel figyelembe vettük és köszönetet nyilvánítunk a pinczéri és üzlettulajdonosi érdekek jó tanácsáért.

De minekután meggyőződésünk az O. P. E. m. bizottságának létesítése felől a mi általunk kibocsájtott »felhívással« azonos elvekhöz van kötve, a m. bizottság ez uton való működését becses figyelembe vétele után, remélve, hogy ott nézetnyilvánítással fogja illetni.

A mozgalmi bizottság egyszersmind asztaltársaság mindezek elintézése s még egyébb apróbb ügyek letárgyalása után — a legközelebbi összejövetelt péntekre ki tűzve — a leglelkesebb hangulatban oszlott szét.

Üdvözet.

A legmünyköből áradó őszinte üdvözlötünk — a kik alárendeltjeik nehéz sorsát ismerve s azon szívvel könnyíti szándékoznak, — a pécsi t. szakfó urak, mint az országos Pinczér-Egyesület létesítése érdekében megalakult mozgalmi bizottság minden egyes tagjának!

Siposs Jenő urnak a »Felhívás Magyarország pinczéréhez« írójának pedig, ki a mozgalmi bizottság létrehozása körül őnzetlen buzgalomával annyit fáradozott, még külön is igazi hálás elismerésünket nyilvánítjuk mindnyájunk nevében

Ujkor.

Mozgalmi bizottság Trencsénben.

Dávid Sándor urtól, a felsővidéki ügybuzgó opostuloktól, a következő örvendetes sorokat vettük:

Kévs magyar kartárs van városunkban, de a kik itt vagyunk magyarok, mind őszinte és igaz hívei az ügynek. Husvét másnapján volt alakuló értekezletünk, a melyre kartársaimat magam személyesen hívtam meg. Az értekezleten — miután átalakultunk mozgalmi bizottság egyszersmind asztaltársasággá — elhatároztuk magunk közt, hogy ez eszme minél kiterjedtebb s ügyünk pártoltabb legyen, levél által felkeresni a környékben, mint minden ismerős kartársainkat és azokkal az ügyet megismertetve, annak támogatására hívní fel a figyelmeket. Továbbá még az A. T. s mozg. bizottság, hogy továbbra is fennállhasson a szent czélok szolgálatára (miután én 1-én távozom innen), felkértük Krausz Ferencz t. kartársunkat, hogy a m. bizottság élére állva, folytassa tovább a megkezdett küzdelmet és erre vonatkozóva a tudósításokat küldje be az »Ujkor«-nak. A jelen volt tagok: Én, Langfelder Henrik, Krausz Ferencz, Krajsovits Frigyes, Kathusky András és Varró Kálmán urak.

Miután tehát itteni missziómat némileg végeztem, bár sajnálattal, de mégis örömmel s azon jó reménnyel megyek 1-én Trencsén-Tepliczre, hogy az ottoni számos kartársakkal ügyünket megismertetve, nyerhessem meg őket az »O. P. Egyesület«-nek.

Trencsén, 1898. ápril 14-én.

Dávid Sándor,
főpinczér.

Komáromból a következő sorokat vettük:

T. Szerkesztő ur!

Nagy örömmel értesíthetem, hogy ügyünknek sikerült az összes kartársakat megnyerni. Az alakuló értekezletünk f. hó 18-án hétfőn lesz, mikor is az ügyet alaposan megbeszélve, alakulunk át mozgalmi bizottság, egyszersmind Asztaltársasággá. Kilátásunk az eredményre nézve kedvezők. T. főnökeink nagy részének már b. igéretük bírjuk, hogy ügyünket pártolás s mozgalmunkban bennünk támogatóni fognak és közülük már hárman fel is szólítottak bennünk, hogy Asztaltársaságunknak tagjai leszenek. Ezen kívül még t. Molnár Zsigmond Sport-kávéház és Jaklini Vilmos Velence-kávéház tulajdonos urak (tisztelt nékik) mindent elkövetnek, hogy kartársaink az Országos Pinczér-Egyesület ügyéért érdek-

lődjének. Vagyunk tehát vagy 40-en mi komáromi szaktársak, kik óhajtvá s alig várjuk, hogy szent ügyünk s az Orsz. P.-Egyesület mielőbb létesüljön. A magyarok Istene segítsen bennünk cz!jaink kivitelében. Komárom, április 13-án.

Wolf Keresztély,
főpinczér.

Pápa. Czidlik József, Schlesinger Ignátz és Kisfaludy Mihály főpinczér urak állnak az ügy élén és szervezik a mozgalmi bizottságot. A kedvező hírről már legközelebb értesítve leszünk.

Ungvár, S.-A.-Ujhely, K.-Czell, Sopron, Zala-Egerszeg, Tata, Kassa stb. városokból az örvendetes hírek pár nap alatt előtűnik fekszenek. Alkotnak, mozognak és Társaságoznak mindenfelé . . .

Kik azok az igen kicsiny lelkűek, kik még mindig kételkednek vagy kételkedni mennek a nagy és szent czélok megvalósításában? . . .

Az »Ujkor« t. olvasóinak.

Egy valóban napirendre való kérdését látom a pinczérsegnek az »Ujkor« czimű lapban megpendítve. Elsősorban is egy »Országos Pinczér-Egyesület.« Az már csak magában véve is mily szép fogalom, és amint annak működése szervezve lesz, az reánk nézve nemcsak fogalom, hanem egy életre hivatott tényező lesz nekünk, amelyben mi feleljük otthonunkat, betegségeink esetén apolatásunkat és szorultságunkban segélyezőket és ami fő »dijalban helykövetés.« No már ezen eszmét én is pártolom 1 fti havi tagsági díj fejében. En tudom megérteni csak, aki 17 év óta főpinczér vagyok, hogy mily óriási különbség lesz 1 fti havi tagsági díj, és mindezen szükséges dolgokban részesülhetek, én aki a 17 év leforgása alatt körülbelül már hat vagy hét ezer forintot fizettem az ügynököknek az elhelyezési díjak fejében. Nagyon élénk emlékezetemben van még, hogy most csak egy év alatt is ezer forintot adtam 3 által közzétételéért az ügynököknek és pedig közte olyankéért adtam 50 és 100 forintot, melyek nem értek egy fabatkát sem. Oda is veszett az egész ezer forint. És mi pinczérök túrtjuk az ügynökök helykövetési rendszertelenségét magunkon? — Nem értem, hogy mily okon van joguk bennünket zsarolni. Igaz, hogyha én nem akarom a helykövetésért mint főpinczér a busás díjat megfizetni, akad más, aki megadja; de mi mindnyáján szenvedünk és pedig nagyon is érzékeny megkínosítást általa. Ezen nem a mai korszakba való elhelyezési rendszeren, illetőleg rendszerelen elhelyeztetésünkön valóban itt az idő, hogy változtatunk kell és én ezen (elfajult) kérdést, az »Országos Pinczér-Egyesület« díjalban elhelyezési módszerrel megoldottnak látom, miért is részemről üdvözölöm azon igen tisztelt kartársaimat, kik az »Országos Pinczér-Egyesület« létesítésén fáradoznak és kívánom, hogy azt minelőbb megvalósíthassák. En ami csekély eröm és tehetőségem tölhet, annak érdekében mindent előfok követni és ezen mindnyájunkra nézve üdvös eszmet terjesztőjét, az »Ujkor« amelynek révén szereztem tudomást, hogy mi akar történni érdekében, hogy annak továbbra is terjesztője lehessen illetőleg fennállhasson, batorkodok egyuttal 2¹/₂ évi és 3¹/₂ évi előfizetési díjjal békülden és felkérem a tek. szerkesztő urat, hogy üdvözlömetet az igen tisztelt mozgalmi bizottságnak átadni sziveskedjen. Maradtam az igen tisztelt szerkesztő urnak kiváló tisztelem nyilvánítása mellett híve

egy főpinczér.
D. M. . . .

U. i. Kérek czímemre egy »Szegedi pinczér-asztaltársaság« rendszabályát is küldetni.

Aradra üzenet.

(—a) Egy percig sem mertem volna feltételezni, hogy Aradon fognak találkozni majd egyesek kinek lesz annyi bátorságuk és helyeselni fogják az »Ujkor« mozgalmát.

Adág, amíg ottan Kormos Adolf ügynök a kartársak felett uralkodik, onnan kedvező hírt ne várjunk. Aradon csak az *kap* üzenet (szerinte: helyet) ki Kormos híve és aki Kormost jól honorálja. Aradon csak azt a mozgalmat *pártolják*, amit Kormos akar, persze ami mozgalmunk nem lesz majd kedvező véggel Kormosék iránt, azért nem is pártoljátok, hanem ellentünk áskálódik. Aradon csak annak van *maradása*, ki feltételes híve Kormosnak, máskülönben úgy jár mind sok antikormos. S jaj az olyan üzletmélkülinek, ki nem Kormos uszályhordozója: nem kap az üzletet még ha éhen kellene is halnia: azért igen t. kartársaink ovakodjátok üzletet Kormoshoz fordulni! Az *irásudó* Nagy Lajos szállodás elnök ur alatt, egy nemes mozgalom Aradon még nem nyert pártolást, Nagy ur vagy nem törődik, vagy nem ért hozzá, (gondolom a kettő párosulva igazak, mert hibázik a szellemi kincs) és az ügyvivő Kormos zsarnokoskodik. Emlékeztünk csak egy kicsinyt vissza két évre, micsoda zavargások voltak Aradon? Azóta eltavozott Fludorovits, Pierehy, Ruisz, Dukesz és így jőformán most ellenőrzés nélkül van Kormos. Nem mondom hogy fentiek-től félt Kormos, hanem azt tudom, hogy magába, mikor ezekre a nevekre gondolt, mindig rettegett. Micsoda *arany* kora van most Kormosnak!

Hanem mind ennek tudatával még is csak csodálunk kell, hogy nem találkozik egy hang sem, ki ennek a hatalmas Kormosnak oda dörogje: »eddig és nem tovább!«

Csak a helota természet tudja ezt bevenni; az oly emberek kik függetlenségüket meg nem becsülik, meg érdemlik, hogy rabszolgák legyenek és nyomorúságban sanyódjának.

Aradi kartásak! ne tőrjete, hogy egy ügynök uralkodjon fölöttetek és parancsoljon, hanem találatok módot, hogy megvetéseket Kormos iránt *erehelen* ti is kifejezhessétek. Mert ha ezt meg nem teszitek, akkor igazán meg érdemelnetek, hogy oda szójak, mint a szentírásba írva Ión: Ovakodjunk ettől az elvetemült nemzetségtől!

Alakítsatok meg azokat is a mozgalmi bizottságot s mutassátok meg Kormosnak »merre az az ország ut.«

A nagyközönség és a pinczérség.

Tér szűke miatt kimaradt.

KÜLÖNFÉLÉK.

Vendéglős változások. Varga János ur, a mezőhegyesi vasúti vendéglő bérloje jövő hó május 1-én a gleichenbergi gyógyfürdőben a Stirling-féle szállodat veszi át; míg az ő helyébe a mezőhegyesi kishodaj vendéglőse jó.

Hirschl Gyula ur ügybuzgó kartársunk, ki eddig Zimonyban és vidékén létezett, az Országos P. E. eszméje érdekében, f. hó 20-án foglalja el Zala-Egerszegen a Korona szálló-főpinczéri állását. Tiszta szívűnkől kívánunk üzletéhez sok szerencsét és igazi ügybuzgalmának pedig még több sikert.

Jó modoru pinczér. Szakáts Bélának a szombat-helyi elhelyező iroda irt egy üzlet végét; többek között annak a szaktársának ajánlotta az »Ujkor« pártolás végét. De erre a levélre ez a röpök ur oly otromba módon irt vissza, (lásd alább) hogy ezt a makimbóbtól kénytelen vagyunk a nyilvánosság előtt rendre utasítani. Nem akarva ilyen értelmetlen fizetővel levelezni, óva intünk itt minden szaktársat hogy őrizzékdenek az ilyen semmirekélőt alkalmazni vagy alkalmaztatni. Utóvégre a gyomot ki kell irtani. A szöszerinti levél a következő:

N.-Dömök 1898. ápr. 12.

T. ügynök ur!

— Kelle-e szakítskóla. —

Őn elfogata hogy Ápr. 14-dikére fizletben lépettek és amint értem ön levelebből hogy vissza marat a pinczér, hát lett volna szives akkor engem mindjár tudósítani és a könyvemet vissza küldeni mert nekem fizletem került volna kettő is hogyja erre nem kellett volna várakozni. írja ön hogy rendeljem meg a pinczéri lapot én nem vagyok arra kíváncsi meg egyszer smint nem azért voltam önnél hogy hol lehet megrendelni hanem fizletet véget. hát meg egyszer felkerem önt hogy nekem 15-dikére tessék egy fizletet keresni mert ön ott fogta a könyvemet egész bizonyosra talán azt gondolja ön hogy csak annak van ez a ki a pinczér lapot járhatja meg egyáltalán nem szoktam társággal élni. vagy talán azt gondolja ön hogy a mit irt azt csak nekem jó van pedig csalatkozik.

Es kérem engem pósta fordultával tudósítani. tisztelettel

Szakáts Béla
pinczér.

Fürdői hírek. Trencsén-Tepliczen a »Teplicz« szálló és »Cursalon« már több évadon át volt főpinczére. David Sándor ur — Trencsén s vidéki ügybuzgó hívünk — veszi át újból a »Teplicz« szálló főpinczéri állását a saison megnyitával.

Ugyanott a kávéházi főpinczéri állást Szalkay Róbert, ismert nevű jelenleg a budapesti Páris szálló szobafőpinczérje nyerte el.

Továbbá még a Wachter kávéház főpinczéri állását Langfeld Henrik ur — Wild-féle nagyvendéglő főpinczéri állását pedig Szollárik J. — Bpest, Andrassy-ut Pshorbau-étterem jönevű főpinczére — foglalják el.

A „Cursalon“ főpinczéri állását újból Lukás Henrik, egy bíróni kartás veszi át. Ez ugyan egy kissé nem éppen kedvező a mi főpinczéreinkre nézve, hogy egy előkelő s jövedelmező üzletnek főpinczéri állását egy olyan ember tartsa megszállva éveken át, ki nemhogy csak nyelvünket nem érti, de hozzá még hazai kartársainkat mintegy lenézve került ki az azokkal való találkozást. Ki vele, országunkból az ilyen tompa, vad érzelmi legénynyel, a ki egy közibékn való főpinczér szaktársunk elől kaparítja el a hasznat és viszi azt hazájába minden évben. De várjunk csak még egy kicsinyt, majd ha az Országos Pinczér-Egylet lesz, akkor az ilyenféle kiföldő uriak (ki hozzánk nem tanulni jó a nyelvet, mert ilyen tisztelnék) is olyan szépen künn rekednek, hogy ily.

Egy főpinczér búcsuja. Nem kis meglepetést szerzett főnökének a mult hó 31-én Neu J., az ungvári Pannónia szálló volt főpinczérje váratlan eltűnése, ki főnökének vizsgatásul egy levelet, holmi kis értékeket s 25 frot hagyott egy nagybótt összeg ellenében, a melyet ő magával vitt. A hátrahagyott leveleiben olyanformán okolja meg tettét, hogy szerencsétlen csillagzat

alatt született, no meg még egy kis összegről is volt ott említés téve, melyet ő az adósokra rótt, kik persze soha se léteztek; ezek tetejébe meg egy bocsanat-kérés is diszlett. Neu ur, mint kitudódott, Debreczen felé vette útját. Kérdem mér most: Lehet-e még csodálkozni ily pimasz dolgok elköveteése után, hogy a pinczérnek még főnöke előtt is oly kevés a becsülete. Engem az egészben csak az bánt, hogy egy csalóddal ismét gazdagabb lettem.

Gödör Gy.

Kávéház átvétel. Szegeden a Korona-kávéházat előbbi tulajdonosától, Bandl János urtól Ruiff J. ur vette át és vezeti tovább . . .

Schwarzenkopf Gyula ur t. szaktársunk és mozg. ügyeinknek buzgó és őszinte híve a korona szálló fő-pinczéri állást elfoglalni ma Ungvárra utazott. Sok szerencsét minden tekintetben.

Egy — tizenkettő ellen. Nemrég a budapesti pinczér-egylet 2000 frtot szavazott meg s irányzott elő egy pinczér «club» létesítésére. A kik tehát ennek a clubnak sorsát legjobban szívóknak hordták, összejöttek 12-en egy helyen, hogy meghányják-vitassák a tervet. És tervezték: alakítani egy clubot, és azt megtenni a genfinck fiókjává. Egy genfi «sektio» Magyarországon és Budapesten. De persze ez csak terv volt, bár ha határozott is: mert egy lelkes és igazi honfi szellemmel bíró fiatal kartársunk, S—r ur, ellen szavaival a tisztelt 12-ök számítását fucsba döntötte. Mit gondolnak önök az istenért! Magyarországon, hazánkban egy genfi sektiót létesíteni . . . Még ezen kívül jó lett volna azt is megmondani a genfistáknak, hogy egy kicsinyt vizsgálzanak avval azval az international szellemükkel, mert majd ha más nem, a hatóság fog rájuk koppintani. Vagy talán még ők nem tudják azt, hogy Budapest Magyarországon, nem pedig fölföldön van . . . Mit gondolnac, t. 12? hiszen ez csunyább a szocialistaság-nál . . .!

A szegedi pinczérsg köréből. Volt megint két mozgalmas és változatlan élenk összejövetele az A. T.-nak. Az egyiknek előlök választás a másikon vendégek, de volt egy kis bucsuzás fele is. Feig ur ugyanis hogy az alelnök jelölt Koronya Imrere lealta a szavazatot — kit meg is választottak — bejelentette az A. T.-nak hogy sajnós, de igaz, hogy 13 napra be kell neki vonulni gyakorlatra. »Ejnye már no« ki fog majd annyit indítványozni, sopánkodtök és sajnálták Feig urat. De ez utóbbiból ki jutott meg másnak is. Bandl János ur, a közserzetben álló korona kávécs a sz, a tagjáról volt a hir, hogy üzetét átadja. És át is adta azt f. hó 14-én. A másik A. T.-nak még élénkebb ülése volt, bár az eleinte nagyon komolyan mutatkozott. Az elnök ugyanis Randvégh József ur még az ülés megnyitása előtt egy ivet vett elő és olvasott el arról egy nagyon dicséretes dolgot, amelyben ugyanis inti és figyelmezteti az A. T.-nak mindazon tagjait, kik az összejöveleknél a »mindnyájunk« érdekében tárgyalattk alatt nem éppen a kellő figyelmet gyakorolták. Az ügy szép s hazafias és mindnyájunk haszna és java, előmozdítója fog lenni, fejezi be elnök ur szavait, amelyeket közhelyesséssel fogadva az A. T. lelkesen megjelente szeretet elnökét. Miután a hivatalos tárgysorozat kevés volt, csak hamar végeztek azzal és bozza fogtak a nem hivataloshoz. A nem hivataloson már aztán emelkedtebb volt a hangulat, amíhez a két vidéki vendég kartárs — kik egyszerűmind pártoló tagjai lettek az A. T.-nak — nagyban hozzájárultak Hirschl Gyula és Schwarzenkopf urak, ugyanis előszedtek minden jó régi anekdota felét és azokat olyanformán adták elő, hogy

a hallgatóság folyton bele-bele botlott egy-két idegen szóval. Persze a hatás ilyenkor nem marad el. Tessék fizetni az elmarasztalást, halasztott it is meg ott is és kitört a derűltség Az A. T. körülbelül 1/2 háromkor oszlott szét a legszebb hangulatban.

Felhívás előfizetésre!

Az »Ujkor«-nak hetedik számát nyújtjuk át ma t. olvasóinknak és elég bizonyítékot arra nézve, hogy a minő szavakat legelső számunkban hangoztattunk, valljuk azokat most is magunkénak.

Az »Ujkor« szabad és független.

És amint ebből az elvből indultunk ki, fogunk is ezen elvön haladni senkitől meg nem akadályozottan, senkitől fel nem tartóztatva. Ezen elvünknek — mint most — mindig tántoríthatatlan hivei vagyunk. Része-hajlást nem ismerünk, véleményt mindig nyit, bátor és őszintén mondunk mindenről és bárkinék eljárásáról. Jogainkat — a pinczérsg jogait megvédjük bármikor és bárki ellen és ha nincs mit megvédeni, ha nincsenek meg a pinczérsg megillető jogok, minden törekvésünkel oda fogunk hatni — a mi célunk is — hogy a jótalanok jogokat kapjanak.

Miön az »Ujkor« mindezen fentiek egyezőval pedig a hazai pinczérsg minden érdekeinek érvenyt szerezni tüzte ki céljául, felkérjük a magyar pinczéri karnak minden egyes és értelmes tagját — hogy minden céljaink — hogy az Országos Pinczér-Egyesület, hogy a magyar pinczérsg szabadságát — mielőbb megvalósíthassuk és megteremthessük — lapunk az »Ujkor« pinczér lapot, kegyes pártfogásába venni és arra előfizetni mielőbb sziveskedjen.

Az Ujkor előfizetési ára:

Egész évre	12 korona
Félévre	6 »
Negyedévre	3 »

Az előfizetési díjakat postautalványon és kérjük mielőbb beklüdeni.

AZ „UJKOR“

szerkesztősége és kiadóhivatala
Szeged, Polgár-utca 17.

BAJOS DOLGOK.

Tek. szerkesztő ur!

Becses lapjának, az »Ujkor« 1-ső számában hozott E g y e s ű l j ű n k figyelmet keltő cikklet kartársaim között nagy tetszés mellett felolvassa, ahhoz én és kartársaim ragaszkodva egyhangu helyesléssel tettük magunkévá az »Országos Pinczér-Egyesület« eszméjét.

Miután Dreiszker Miklós ur, a Győri vasuti vendéglő főpinczérjének f. hó 5-én küldtem be az aláírási ivet azon megajgyezsemmel, hogy az ügyet minden tekintetben pártolással vesszük s támogatjuk t. iteni collegáimnak ebből kifolyólag számos tapasztalataimat előhozva, abból egy szomorú esetet mondtam el, melyet velem szemben a mult év junius havában Temesvárt özv. Klein J.-né, pinczérügykönlé követett el. Talán nem is lenne érdemtelen. Ezen aljas eljárást nyilvánosságra hozni, amiért is felkérem, hogy b. lapjába ennek egy kis helyet adni sziveskedjen. Ime a tény:

Mult év junius hó 12-én kaptam özv. Klein J.-né iródlájából a következő stárgonyt: Üzlet van. Glükkmannszálloda Versecz. — Fizető-pinczér 200 frt óvadék. 40 frt fix fizetés.

Én azonnal sürgönyöztem vissza, hogy elfogadom. Másnap kaptam ismét sürgönyöt, melyben ez állt: „Küldjön foglalót és 30 ft honorárt.” Elküldtem azonnal és vártam nyugodtan 1-ső júliusra. Ekkor kellett elfoglalni.

Július 1-én tehát belepék az üzletbe, de az üzlet nem felelt meg s én 4 napra fel is mondtam és egyáltalán tudattam öv. Kleinnél, hogy nem maradok.

De mert Glükkmann ur azonnal nem kapott főpinczért, nekem teljes 14 napot kellett ott lennem, mikor is kilépesem után rögtön Temesvára utaztam és kértem öv. Kleinnétől — miután az üzlet nekem a 14 napi várás az utazással együtt 100 frtomba került, hogy szíveskedjen a 30 ft honorárból legalább is 20 frtot visszaszádni.

Az üzletvezető Apfel nevű erre azt felelte: Hja, azt ök nem tehetik, miután a -sök úgy szólnak, hogy csak azon esetben szolgálódo vissza a honorár, ha az illető 8 napon belül marad üzletbe. En erre megjegyeztem: ha tehát önök -sök után itélek, kérdem már most, hogy a honorárt szinte $\frac{1}{2}$ után kéri?

Persze erre már Apfel mitse tudott válaszolni. Azonban megkértem még Apfel — miután ekkor onnan elutaztam — hogy ha fizet fordul elő, értesítsen.

De bizony én többé se a visszakövetelendő összeget, se pedig üzletet öv. Kleinnétől nem kaptam.

Ergo, múlt év október havában a Kis-Czelli bíróságnál öv. Kleinnét bepanaszoltam és mi lett a vége? Öv. Kleinné Temesvári bíróságnál esküvel erősítete, hogy ő én tölem nem kérte a 30 ft honorárt, hanem azt saját magam ajánlottam fel ö neki, ha a nevezett állásra el tud helyezni. Így bizony letagadta . . . leesküdte . . .

Mit szólnak mindehez t. kartársaim?! Az ügynököknek vagyunk teljesen kiszolgáltva, akik a zsarolással még nem elégszenek meg, hanem hamis esküvel is felélelnek ellenünk, ha a saját érdekük úgy hozza magával. És ilyenek mind, tisztelet a csak nagyon kevés kivételnek. Azért tehát egy lý megpendített eszmét, melynek megvalósításakor megleszünk védve ezen zsarokainktól, — pártolni kell és én pártolom és oda törekszem, hogy ennek bátor kitűzőjét, az »Ujkor“-t mint erkölcsi és mind anyagilag fogom támogatni. — Tegyetek ti is mindezt igen tisztelt kartársaim! . . .

Pápa, április hó 1897.

Teljes tisztelettel az »O. P. E.« eszméjének legőszintebb híve

Czidiák József,
főpinczér.

Nagyon tisztelt szerkesztő ur!

Most már csakugyan kötelességemnek tartom tölát venni kezembe és elismerésemet kifejezni Poczik Lajos kartársamnak azon iratáért amit a győri Bauer ügynökről írt az »Ujkor« 6-ik számába. Mert az tényleg úgy van hogy egész zsarolást követtek el, ha az ember egy üzletet kapott tőlük.

Azért tisztelt kartársak most itt az alkalom használjuk fel azt és törekedjünk arra, hogy mielőbb és minél nagyobb számmal legyünk együtt, hogy az Országos Pinczér Egyesület létesüljön, mert tessék csak az »Ujkor“-t állt olvasni, akinek csak csekély fogalma legyen is hozzá meg fog győződni róla, hogy kárhazatos vétek volna ez ügyet elhanyagolni a mely mindnyájunknak csak javára szolgálhat. Azért is a mind csak tölem teik, oda fogok törekedni, hogy minél többen rajta legyenek — ebben a kis városban is mint Tata — ennek a célnak létesülését. Kívánom ügyünknek mielőbbi sikerét az összes ügybarátainkhoz vagyok, hazafüti üdvözléssel Tata.

Czirák János,
a Nemzeti Cásino főpinczére.

LEVELEK.

Nagyon tisztelt Szerkesztő ur!

Nem mulaszthatom el, hogy én is ne fejezzem ki bensőim érzelméből őszinte üdvözlétem az »Ujkor« iránt. Az olyan eszme, a melynek megvalósításáért az Ujkor megindult, s a mi reánk pinczérekre nemcsak anyagi tekintetben van előnyünkre, hanem ezt a mi teljesen lenézett karakterünket is fölemelni célozva, megérdemli, hogy mi benső szó azaz üdvözlésünket is fejezzük ki iránta. Mert hát nem-e való ez? . . . Ha az a pinczér valamely nagyobb társaságban megjelenik s bemutatja magát, megemlítve a szót is: pinczér, nem-e csak fumiálva fogadnak bennünk és ezen szóval: hm, pinczér . . .! Tehát az a pinczér nem olyan isten teremtette lény, mint az a nem pinczér? . . . Azért ha pinczér, lehet az tisztességes ember is . . . A mi a műveltségünk és képzettségünk illeti, azt hiszem, a pinczéri kar (egy nagyobb része legalább) ezzel mindig bátran előállhat és ha már arra kerül a sor, meg is felelnek ezek annak a maga rendje és módja szerint s úgy, a hogy kell. Es mindennek daczára semmibe sem vesznek bennünket . . . Ezért tehát, tisztelt kartársak, törekedjünk arra, hogy ezen Ujkorunk, mely most előtünk tárog, szilárdítsuk meg talapzatát és támogassuk mind szellem, mind pedig anyagilag. Legyen meg köztünk az egy akarat és az őszintertartás: azon törekedjünk, hogy az Ujkor zászlója állt minél többen összegyűljünk és meg-alapítsuk az »Ujkor« és az »Ujkor« által hirdetett mi ujkorunkat. Mutassuk meg azt, habár pinczérnek is vagyunk, hogy a megbecsültést mi is csak úgy megérdemljük, mint más, és hogy ezt magunknak meg is tudjuk szerezni.

De hogyha ezt ki akarjuk vinni, szükséges akkor, kedves kartársak, hogy legyen köztötünk az ügy iránt buzgalom, és mi a legfő, szoros őszintertartás. Ezen jelszóval tehát — az »Ujkorért« élni és halni — előre kedves kárársaim, előre magyar pinczéri kar!

Budapest, 1897. április 7.

Czukovits József,

Adria szálloda szobafőpinczére.

Levelek.

Az »Ujkor« t. szerkesztőségének Szegeden.

»Országos Pinczér Egyesület.« Lehet-e ennél, a pinczérség körében egy szebb, egy nemesebb cél eléérésére törekedni? — Nem! — Az igaz, hogy óriási akadályokat kell legyőzni, százados tölgyeket fövestül kiirtani, hegyeket helyükből kimozdítani, hogy e szép és magasztos eszme létesüljön és a kitűzött célt elérni lehessen.

Az »Ujkor« van hivatva mindeme akadályok legyőzésére. Igen az »Ujkor«, mely oly buzgó és igazi szívvel lélekkel törekszik az elmulasztottakat helyre-pótolni, de tudom azt is, hogy nem elég az, ha mi az »Ujkor« faradozásait töltenül nezzük s várjuk, míg a sült galamb a szánkba repül, hanem nekünk is testes-töllelkeléstől e magasztos cél kivételére kell törekednünk és »egyesült erővel« az »Országos Pinczér Egyesület létrehozásához hozzáállnunk.

Nem akarom hinni, hogy csak egy katárs is találkoznék, kinek vétét, az eszme megismerése után, forrásba ne hozza s ne sorakozzék az »Ujkor« buzgó olvasói és pártolói közt.

Egyidejölég úgy főnököm Lukács Gábor ur, mint én posta utalványon az $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{4}$ évi előfizetési díjat utnak indítottuk.

Megemlíteni szükségesnek találom még azt, hogy 11 napi távollétemben otthon Alsó-Lendván (Zalamegye) is ígylektem a főpincéz és pincéz kartársim, ugyancsak én is, Neubauer szálló tulajdonost, Popper és Tüske vendéglős urakkal az eszme magasztosságát és nemességét megismertetni.

Kérem tehát az »Ujkor« tek. szerkesztőségét az eszme teljes megismertetésére és megrendelhetése céljából mutatóvány számokat küldeni. (Mentek és meg vannak nyerve már a szent ügynek.) Hazaitui üdvözléttel

Györsziget, 1898. márczius hó.

Gombás István,

„Velenecze“ kávéháza főpincézére.

Az »Ujkor« t. szerkesztőségének Szeged.

Nagy és hálas köszönettel tartozom mind azon tisztelt szaktársaimnak, akik eddig igazi buzgalommal fáradoztak ügyünk az Országos Pincéz Egyesület eszméjének megvalósításánál. Csakudakozni lehet rajta szinte, hogy milyen gyorsan kelttek fel az országban mindenütt a t. kartársak és alakítottak mindenütt mozgalmi bizottságokat. Mindenki helyesli az eszmét, mindenki mellette van, mert tudja, hogy jó és érdekeinknek megvédője fog lenni. Legyünk is rajta tisztelt kartársak és kövessünk el mindent, legyünk egy test egy lélek s tartunk mindenütt össze, hogy ez a szép eszme az Orsz. Pincéz Egyesület létre jöhszen. Végül még nem mulasztottuk el, hogy t. Dreiszker Miklós urnak ami Dreiszkerünknek, legmélyebb köszönetet ne mondjak az igazi ügy buzgó fáradozásaiért amelylyel itt nálunk a kartársakat fellelkesítve lett meg alakítva egy szívvel s lélekkel a mozgalmi bizottság. Oh ha ügyünknek ilyen igaz ügy híve és harcolója lenne minden városban csak egy is mint Dreiszker, már akkor ezen szent ügyünknek sikere csak napok kérdése lenne, ami hogy úgy legyen tisztá szívemből kívánom.

Győr, 1898. márcz. hó.

Szalorits József,
főpincéz.

Az »Ujkor« t. szerkesztőségének Szegeden.

Örömmel láttam az »Ujkor« szaklapunk megjelenését, de még nagyobb örömmel olvasom azt, hogy kartársaink hogyan fáradoznak minélkünn, árvaiknak egy ottbontás szerezni, amelyet bátran és büszkén mondhatnánk, hogy ez ami házuk, mert ottan eszünk azoknak lenne helyük kik tényleg meg érdemlik, az a nevet amit viselünk. Nem mulasztatom tehát el, de talán senki sem mulaszthatja el azt, hogy ezen zászló alá — amely oly nagy munkánkba kerül és amelyért annyit fáradozunk, kik őszintén szeretik kartársukat és akik igazán rá gondolnak, a saját érdekükre, ne sorakozzunk. Réi térek azon mondásra amely az »Ujkor« 6-ik számába Siposs Jenő tisztelt kartársunktól megjelent. Fel tehát kartársak és ne mulasztótok el, de siessünk és csatlakozzunk, hogy azt amit óhajunk minél előbb elérhessük. Hogy végre mi is elmondhassuk ime létre jött és megalakult az Országos Pincézegylet és a magyarországi pincézerek otthona.

Szombathely, 1898. márcz. hó.

Czigler Sándor,
Séchenyi-szálló.

Válasz R. . . . n levelére.

Széleinar sítél az éjféli éjszakán,
Az akasztott ember csontvaja meg zörög,
A melyről a hollók és a vadmadarak
Már régen letek minden kis porcziká . . .
Jó az éji vándor s utja közel vész el
Az akasztófánál, a melyen a csontváz
Fehérlik vakitón s irtózatón zörög! . . .
— S miféle zörgés! . . . mint a pokolmalom
Kelepe, ha örök rajt a kárközlet,
S e rémes zajra feltekint az utas,
És tekintelenek — mit lát — iszonytató!
Az egész valója megborad, megremeg . . .
Igy látja a világ az Istenagadót . . .
S míg borad s fél től, lelkeben málja;
Csoda-e tehát, ha az a nagy poéta,
Ki lélekrel néha a magasha felszáll
S búcékkel onnan lezúg a földre;
Melynek szép dalánál a bensők érzelmi
Édes kéjlembé s szép gyönyörbe ringnak. —
Csoda-e tehát, ha a poéta lelke
Az Istenagadót egy bolondnak mondja?!
. . . Bír nem bolond — nagy az! . . . lángelem, a melyes a?
A világosságról a sötétbe tévedt,
És most a sötétben bolygva elfeledte
Mi az igazi s nagy lángelemnek gondja;
Elfeledte azt, hogy a nagy mindenségnek,
Nagy létrehozója él a magasságban;
Elfeledte, hogy a természet s törvénye —
Nem bölcsnek munkája, hanem ki azt végzi
Az maga a bölcses-bölcs, az egy Isten! . . .
Ki az? ki tudja azt? még halandó nem élt,
Még a föld porából egy sem emelkedék
Amiára föl, hogy őt megállíthatta volna.
De azért a hitnek mécsé mindig égelt
S ennek világánál látható az ember
Folyását s jellemét . . . a nagy titkoszerű . . .
A mindenség múlt! . . . mi nagy es mély titok?! . . .
S torni ezú fejet, mi kis együgyűség . . .
Mert voltak régen is irtató szellemek.
S ezek közül nem egy, kik a szent Istenég
Örök rejtélyem fáraszták a lángezt!
S midőn e dologgal ezéhez nem érnek
Kimerülve végkép így nyitvánlának:
Rejtélyem vagy Isten földinek kutatni
Ah, mi emberi kicsinyiség! . . . És hitték azt,
Kit eméjnek egyik sötét ördögében
Megtagadni készült. De akadnak megint
Tudományos bölcsök, kik lángelemjökkel
A sok térfoglalnak hamis állítását,
Mint lát a számbáll, eméttik fel gyorsan.
És midőn már mindent megvilágítottak;
Midőn már a bölcsök lelke világos . . .
A mit megdönteni még egy sem volt erős . . .
Az Isten fogalomleltéhez fogtak.
Obokát keresnek s kulcsot nem találnak,
Melylyel kinyitnák a titkoknak zárdját,
És a lángezt ekkor helyes irányt vesztve.
Önésszévélen a jó utról leotpan,
Bele a homályok tömkelegésébe . . .
És ill éri végét a bölcs tudományja,
Ill van az emének lánge kialakása.
Mint egy lételeme, mint egy holtteleme,
Tekintenek, kik még előbb Istenitve
S vétek hódolattal körül a lángeket . . .
És most azt megvélük és „bolondnak“ mondják.
. . . Nem, kicsinyke lelkek, néztek meg jobban,

S oklansággalokkal el ne téliedjek
E lévedésért a bölcsesség lelkét!
Mert ő most is oly nagy, mint ti kissék vagytok.
Igaz, véike, hogy az Ismét megtagadta,
De még ebben sem ő, hanem a bünösök
Azok, kik e térré vilték a tudományt;
A kiknek elméjük ily lébolya lévedt
S vonnak magok után még több lévedeket;
Azokat illésen így sörnynyű rágalom . . .
De a kinek lelke még nem fájcseslett,
S elméjén a sőtét csak mint lengve felhő,
Melyre ha a napnak száll kis rezge fénye,
Leszen hiszta a táj és virágot termő,
Hol a szép kereső, jár-kel gyönyörködve,
S érci lelke körül a dradó varázst . . .
Ne vádolja azt a sötét tudalanságot
S ne keserítse a rut közönyösséggel . . .
Mely a lángest megérinteni sóse képes.

Floráfi Gy.

Szerkesztői üzenetek.

Az előzőtetőkön kívül csakis azoknak válaszolunk itt, a kik levelükben 5 kros bélyeget mellékelnek küldének be.

Előzetűdök: Lakás és üzletviteljárásról, hogy a laplúds fennakást ne szenvedjen, Az új címet kérjük azonnal beküldeni.

Vrás: S. Sopron. Vanak most olyanok többen, majd jövő számunkban.

Adler M. S. A mozgalomról és az A. T.-ről a jó hit mellett.
Wolff K. Kom. Üdvözlünk a szép és nemes törekvések meg szebb sikereiért.

Gödör Gy. Még egy helyről se jött semmi, pedig minden ment.

David S. Treves. Az ön ezimére érkeztek a lapok; egy kis buzdai és küserében kérjük az írtóknak átadani.

Varasdi radember. Oda is meg ide is ment. . . a l.l. is megy.

Ladaskáz. A g.nf-táknak ön jól kíván, csak hogy azt nem ugy kell kímölnani. — ekképen: Az anyagok viygyk őket minden hajnalban háromszor megfürösztöni a genli töbu.

Poczik Káthola. B. figyelmét és buzgalmát.
Czifrák J. Csak addig, míg 136 van.

Felelős szerkesztő és lapkiadó

FLÓR GYŐZŐ**APRÓ HIRDETÉSEK.**

Ki állást keres
Ki állást nyújt
Ki üzletet vesz
Ki elad
Ki üzlet után tudakozódik
Ki valamit meg tudni akar

forduljon az UJKOR apró-
hirdetéseihöz, hol minden szó
csak két krajczár, vastagabb
betűkél 4 krajczárba kerül.

Főnök és főpinczér urak figyelmébe!

Előkelő megjelenésű borfú, ki csakis nagy üzletekben volt eddig alkalmazva, Kéri címének szives megkeresését a kiadóhivataltban.

Ujdonság minden emberre nézve. Hallatlan olcsó árak.

I órák ügy biztossá! Évre 30 krajczár.

Csakiszerző minden becsületese óratulajdonosnak.
Bármily óratuladris ellen üj biztossá évente 30 krajczár. Az amerikai legújításból őrázúláltoznak.

Bátor vagyok a t. közönségnek hallatlan jutányos árgyäckemet b. figyelmébe ajánlani.

Egy fali óra **1 frt 50 kr.**, 5 évi jótállással, ugy szintén fali kerek órák bádög rámkában az előlapon üvegvel, ami massutt 2 frt 25 kbra kerül, nálam **1 frt 75 kr.** 5 évi jótállás mellett.

Kedvezményes árak:

Nyolcz napon egyszerű felhuzandó zsebóra, ezüst és aranyozott ezüst 6 19-90 óráig. Zenélő órák 7 frtől 150 frt.
Órának 6 25 frtől 50 frt. Kakuk-órák 3 frtől 45 frt.
Konyha-órák minden 8 napon huzardók félét. 2.36—7.25 frt.
Schwarzwaldi fali órák külön féle alakban 1.65—8 frt.
Ebresztő-órák 1.80—2.22 frt. Zsebórák 3—170 frt. **Órálnak 50 frtől 65 frt.** Gyűrűk 3 frtől 150 frt. **Férfi meltkli 1—54 frt.** **Fülvilágok 25 frtől 2.90 frt.**

Latescek 3.25 frtől 24 frt. Szemüvegек acélkeretben 25. kről 50 kr-ig. Minden nagyságú és a legfinomabb anyagból levő üveg, megfelelő szemhez, orvosság megvizsgálva, ujezst keretben 1 frtől 2.50-ig. Barometerek 25. kről.
Olvasó nagyító-üveg esontylel 35. kről 15 frt-ig. **Éskzerek és optikai tárgyak a legújításbóls áron javittatnak. Minden e szakmába vágó dolog dusan felszerelt raktáramban kaphatók.**

Órákat a következő legméskéltbe árak mellett javítok nagy pontossággal 3—10 évi jótállás mellett: 1 zsebóra tisztítási 60 kr., 1 rugó vele, ha baj történik, van a ki orvosolja az bantel 32 kr., egy bór zsebóra tartó 8 kr., 1 drb Spingfeder 26 kr., 1 órákucs 3 kr., szemüveg-tök bármily nagyságból jó erős anyagból 6 kr., 1 zvikker selyem-zsinór 8 kr., 1 óra selyem-zsinór 11 kr. Minden egyéb munkák a legolcsóbb árrban számítottanak.

Egy bármily óráueg csak 6 kr.

Van szerzőnk a nagyérdemű közönség érteztel, miszerint nálam **hétfrt á. e. 9-10 óráig és ponteken 3-4 óráig bármily vastag órá-üveg 6 kr., emittet többben csak 6 kr-ért kapható** ugyanal batokodom az irant is terültatgatást alá, hogy a különben 9 kbra kerülő óre üvegeket az emittet többben miert számozom így jutányos árrban a t. közönségnek küszögáltatni.

A fentemeltelől minden olyan nagyérdemű csakis óráúvegек beheráskál bármily óratuladris, emeké folytán kevesebb jótállás körül az üvegek kikeresése és kevesebb törik ez így en is órákban általában. Tevelések elkerülése zré: jabol n a e. közönségnek figyelmet az üzletim előtt **amerikai nagy cég-átalakra** szveskedjék nézve.

ársak, ezen segiteni kell, a pontosságot becsület követelni — és ez mind 50—60 kr. évi díjtetés mellett, üvegtekét kívül 10—30 krajczárért megszereshetők! — Fel tehát Polgársáim! Itt az idő most vagy szára. Még kel probálni, nem bánja ez meg sóha senki!

Azonkéül vgyok halor a e. közönségnek főszerel árú terelni hogy éskzerek, látescek, órák a legújításbóls választékban, legújításbóls szigorúan szabott árak mellett, haphatók nálam, ugyszintem minimálom a haram szakmába vágó tárgyak hallatlan olcsó árban jezznek nálam a legújításbóls pontossággal, jótállás mellett ékeszítve, illetve javítva.

Bármely vastag óráueg csak 6 kr. Egy kerek óra bádög ráma üveg számlappal 1 frt 75 kr. Európai és amerikai gyártmányok

Nyomatott Schulhof Károly gőzerőre berendezett könyvnyomdájában Szegeden.

Éladesókatál vagy óratulajdonosoknál legújításbóls szabott árak észköszögitene.
Egy fali óra háromszázi forint 50 krajczár